

Զ. Տէրերը պարտական են ծառայից բարոյականին վրայ հոգ ունենալու ծնողաց պէս ու զիրենք խրատելու : Պիտի նային որ ծառաները իրենց քրիստոնէական պարտքերը կատարեն, և իրենց բաւական ժամանակ պիտի տան հոգեոր պարտքերը լաւ կերպով ընելու :

Է. Տէրութիւնը օրէնք դնելու ատեն գիտնալով թէ ինչ բաներ կրնան ծագիլ տէրերուն ու ծառայից մէջ, բոլոր անոնց վրայ կարձ կարձ օրէնքներ դրած է, որպէս զի առանց մեծ դժուարութեան դատաւորները կարենան դատաստանը որոշել:

Ը. (Օրէնք կայ որ տէրը կարենայ վուրնտել ծառան՝ երբոր անիկայ յամառ ըլլայ, կամ ինքիրմէ ուզէ ելլել :) առային ալ ազատութիւն կուտայ տիրոջը դէմբողոքելու, երբոր չափէ դուրս խստութեամք վարուի հետը ու անիրաւութիւններ ընէ :

Թ. Տէրութիւնը մասնաւոր մարդիկ որոշած է որ ծառայից համար տէրեր գտնեն, և ասոնք հաւատարիմ ու ընտրեալ մարդիկ են . ապա թէ ոչ, կրնային ասոնք ծառաները իրենց տէրերուն դէմթշնամացընել ու հանել անոնց քովէն, և կամ անհաւատարիմ մարդիկը աղէկ տէրերու քով դնել : Ուրիշ հատուածով մ'ալ կը խօսինք ծառայից համար հաստատուած դըպրոցներուն վրայ :

ԲԱՆԱՍՏՐԱԿԱՆ ՏԵՂԿՈՒԹԻՒՆ

ՍՈՎՈՐՈՒԹԻՒՆ

Պաղետունեան հարգերուն վրայ :

ԼՐԻՐՈՊԱՑԻՈՑ մէջ ասպէտ ըսուիլը մեծ քաղաքական պատիւ կը սեպուի . վասն զի սովորութիւն եղած է որ տէրութիները զինուորական ու քաղաքական քաջութիւն մը կամ երեւելի ծառայութիւն մը ընողին աս պատիւ կուտան, պատուցն հետ ալ

նշան մը . և ամէն տէրութիւն զանազան ասպետութեան կարգեր ունի՝ մէկը մէկալէն պատուաւոր : Հոսկ'արժէ որ աս կարգերուն վրայ ընդհանուր տեղեկութիւն մը տանք :

Մ'եր լեզուին մէջ ասպէտ անունը սեպհական պատուանուն էր Բագրատունեաց ցեղին, և Խորենացւոյն ու Ագաթանգեղոսի պատմածներէն կ'երենայ որ Խագաղիր և ասպէտ ըսուիլը նոյն պաշտօնը կը սեպուէր : Արայն վերջերը, այսինքն Լիլիկեցւոց թագաւորութեան ժամանակը ասպետ բառը հասարակ պատուանուն մը դարձեր էր : Խւ որովհետեւ աս բառը ստուգաբաննել ուզելով՝ ասպ բառէն կրնայ ելած ըլլալ, որ պարսկերէն չէ ըսելէ, անոր համար հիմա Խւ որպացւոց էրուէս, չախլալէրէ, չըխլալէ՝ ըսածին սովորութիւն եղեր է մեր մէջ ասպէտ ըսել, իբր թէ քաջ և կտրիճ ձիաւոր :

Հին Հռոմայեցւոց մէջ ասպետները ազնուականաց ու հասարակ ժողովրդեան մէջտեղը կը սեպուէին : Ոմանք կ'ըսեն թէ աս կարգը Հռոմուլոսի ատենէն դրուած էր . բայց աւելի հաւանական է որ ետքերը հընարուած ըլլայ : Հռոմայեցւոց ասպետները աս ազատութիւնս ունէին որ իրենց ծիուն ապրուստը տէրութենէն էր, ոսկիէ մատնի կրնային դնել մատերնին, ու հրապարակական խաղերու մէջ առջի տամնընը աթոռներուն վրայ կը նստէին :

Բայց ասպետութեան բուն ծաղկած ժամանակը միջին դարու ատենաներն էր . միայն ազնուական ցեղէ ու քաջ մարդիկը ասպետ կրնային ըսուիլ, և ասպետութեան հասնելու համար՝ զանազան արարողութիւններ ունէին : Պաղետ ըսուիլ ուզողը քսանըմէկ տարեկան պիտի ըլլար : Բնտրութե օրը նոր ասպետին ծնողըն ու ազգականները կ'առնուին զինքը ժամկը տանէին՝ բոլոր Ճերմակ հագ-

վեցուցած ու վզէն վահան մը կախած։ Հոն երդում կ'ընէր որ ամէն տեղ ու ամէն ատեն անիրաւութեան դէմ պատերազմի, այրեաց ու որբոց պաշտպան ըլլայ, և թագաւորին հրամաններուն հնազանդի։ Ի՞ն ատեն մեծամեծները ոսկէզօծ խթաններ կ'անցընէին կօշիկներուն, զրահ կը հագցընէին իրեն ու բոլոր զէնքերով կը զարդարէին։ ամենէն ծեր ասպետն ալ առաջ կ'անցնէր, սեղանին վրայէն թուրը կ'առնէր՝ նոր ասպետին մէջը կը կապէր։ Ետքը իր թրովը՝ տափակ բռնած՝ մէյմը կը զարնէր նորընծային ուսին ու կ'ըսէր։ “ Ի՞նուամբն Ի՞ստուծոյ և սրբոյ Ի՞ստուածածնին և սրբոյն (այս անուն) ասպետ արարի զքեզ, : Այէկէն ախոռապետը անոր պատերազմական ձին կը բերէր։ Նոր ասպետը կը չէծնէր վրան, տէդը կը ճօճացընէր, թուրը կը շողացընէր, ու բոլոր հանդիսականաց առջեւը ձին կը խաղընէր։ Ի՞նկէց ետքը իշխանութիւն կ'ունենար թագաւորին հետ սեղան նստելու։ միայն ինքը կրնար տէդ՝ նիզակ ունենալ ու զրահ հագնիլ, ոսկի զարդեր բանեցընէլ, սամուրենի և ուրիշ փառաւոր դիպակներ հագնիլ։ միայն ինքը կրնար դրօշ ունենալ, հրապարակական կտրծութեան խաղերու մէջ մտնել, ու մասնաւոր նշան և կնիք ունենալ։ — Ոյէ որ յանկարծ ասպետը իրեն երդմանը դէմյանցանք մը ընէր, իր գլխաւորները դատաստանը կտրելէն վերջը՝ կ'առնէին զինքը բարձր տեղ մը կը հանէին բազմութեան առջեւ, անոր զէնքերը կտոր կտոր կ'ընէին ու կը կոխկըռտէին։ վահանը կը սեցընէին ու մատակ ձիու մը պոչին կապած՝ շաղախներու մէջ կը քաշկըռտէին։ մէկ դիէն ալ մունետիկները ան ասպետին յանցանքը բարձր ձայնով կը հրատարակէին։ Պալսէն վար տաք ջուր կը լեցընէին որ իբր թէ ասպետութիւնը երթայ վրայէն։ Ետքը թեւերուն տակէն չուան կապած՝ վար կ'իջեցընէին, դագաղի մը մէջ կը դնէին, վրան սե-

լաթով ծածկած՝ եկեղեցին կը տանէին, քահանայք ալ վրան մեռելոց պաշտօնը կը կատարէին։ Ոյէ որ յանցանքը այնչափ ծանր չըլլար, ուրիշ ասպետներուն սեղանէն զինքը կը վունտէին։ Թէ որ վրայ համնէր, ամէնքը իրմէ կը փախչէին, ինչուան որ զղջար ու թողութիւն գտնէր երդումով կամ պատերազմի մէջ մտնելով՝ ըրածյանցանքին համեմատ։ Ի՞սմիջին դարու ասպետներուն քաջութեր մեծ դուռ բացուեցաւ խաչակրաց ժամանակը։ ուստի ան ատենի պատմիններուն ու բանաստեղծներուն գըրուածքները լեցուն են ասոնց քաջութիւններով։ Խաչակրաց դադրելէն ետեւ ասպետներուն պատիւն ալ քանի գնաց պակսեցաւ, ան արարողութիւններուն մեծ մասը վերցուեցաւ, ու գրեթէ միայն պատուանունի պէս բան մը դարձած է հիմա ասպետութիւնը, ինչպէս որ ըսինք։

Ճիմակուան ասպետաց կարգերը երկու կը բաժնուին։ մէյմը բուն կամ հին ասպետք, մէյմ՝ ալ արտաքին կամ նոր։ Իուն ասպետները խաչակիրներէն առաջ կուգան, և ասոնց գլխաւոր կարգերն են Տաճարականք, ասպետք սրբոյն Յովհաննու երուսաղէմացւոյ, և Ոյէտոննեանք։ իսկ արտաքինները առջիններէն ետքը հաստատուեցան, և աւելի զարդարանքի կամ հանդիսի համար են։ ինչպէս Օ անկապանի ասպետները, Ոյէգեղման ասպետները և այլն։

Ճին ասպետները պատերազմական կարգերէն զատ՝ ունէին նաև իրենց առանձին կարգեր կանոններ՝ կրօնաւորաց պէս, և իրենց մասնաւոր վախճանն էր օգնել սուրբ երկրին ուխտաւորներուն, և պահպանութիւն ընել Վրիսստոսի սուրբ գերեզմանին։ Ի՞սանձին Ծերմեռանդութիւն մը ունէին սուրբ Ի՞ստուածածնայ, մանաւանդ Ո՞ւլթայի ասպետները՝ որ առաջ սըրբոյն Յովհաննու երուսաղէմացւոյ Ճիւրընկալ ասպետք կ'ըսուէին, ետքը Ճողովացի ասպետք, ետքն ալ Ո՞ւլ-

թայի . Ծաւտոնեան ասպետներն ալ կ'ըսուէին նաև Իսպետք սուրբ Իստուածածնի , և բարբարոսներէն ինչ երկիր որ կ'առնէին՝ կալուածք Իստուածածնի կ'անուանէին : Իսանկով ասպետութեան կարգերը թէ իրենց սուրբ վախճանովը և թէ գեղեցիկ կարգաւորութիներով՝ կեանքերնին կէս մը պատերազմներու մէջ կ'անցընէին , կէս մըն ալ վանական կրթութեանց մէջ . ուստի բոլոր աշխարհքիս դիմացը գեղեցիկ տեսարան մը եղան , գաւառներ նուածեցին , քաղաքներ կանգնեցին ու թագաւորութիւններ հաստատեցին : Ծաւտոնեան ասպետներէն սկսած է Իշուսիոյ թագաւորութիւնը : Տաճարականք ալ թէպէտ Ալթայի ասպետներուն ու Ծաւտոնեան ասպետներուն պէտ քաջ՝ ողորմած ու առաքինի էին առջի բերան , բայց շուտ մտաւ իրենց մէջ փառասիրութիւնն ու ընչաքաղցութիւնը , ու երթալով աշխարհային կիրքերն ու շահասիրութիւնը շատցաւ մէջերնին , ինչպէս որ կը տեսնենք նաև մեր ազգային պատմութեանց մէջ : Տաճարականաց կարգը հիմա չկայ . իսկ սրբոյն Յովհաննու երուսաղէմացւոյ ասպետաց կարգը ինչուան հիմա ալ կը գտնուի , մանաւանդ Խոտալիայի մէջ , ու քանի մը տարի կայ որ ծաղկելու վրայ է : Ծաւտոնեան ասպետաց կարգն ալ կը գտնուի , բայց հազիւթէ առջինին շուքը կը սեպուի :

Իսւն ասպետաց յաջորդեցին արտաքին ասպետաց կարգերը : Ա ասն զի երբոր միաբանական ու առանձնական ասպետութիւնները ջնջուելու վրայ էին , Խւրոպայի թագաւորները իրենց վրայ առին ասպետութիւնները , այսինքն իրենք հաստատեցին նոր նոր ասպետութեան կարգեր՝ որոնց գլուխը իրենք կը սեպուին , ուստի իրենք կարգադրութիւններ կ'ընեն , օրէնքներ կը հաստատեն , և ասպետութեան նշանը և արարողութիւնները կ'որոշեն :

Խւրոպայի գրեթէ ամէն տէրու-

թիւններն ալ հիմա զանազան ասպետութեան կարգեր ունին , ու բոլորը մէկէն հարիւրէն աւելի կ'ելլէ : Ո'ենք ասոնց մէջ խիստ անուանիները հոս կարձ կերպով ստորագրենք :

Հստորիայի ասպետութեան կարգերը ասոնք են .

Ա . Լարդ Ուսէգէլյան ¹ . ասիկայ հաստատուած է 1430^ն , երբոր Փիլիպպոս Պուրկօյնի դուքսը Փորթոկալի Խզապէլլա թագուհւոյն հետ կարգուեցաւ :

Բ . Լարդ Արքիանու Ծաւրէղայ . որ հաստատեց Արքիամ Ծաւրէղա կայսրուհին 1757^ն :

Գ . Լարդ սրբոյն Արքէնոսի . աս ալ նոյն կայսրուհին հաստատեց 1764^ն , 'ի պատիւ սրբոյն Ատեփանոսի՝ Ամառաւաց առաջին քրիստոնեայ թագաւորին :

Դ . Լարդ Էռիոյն Արքէնոսի . աս ալ նոյն կայսրուհին հաստատեց 1808^ն 'ի պատիւ իր հօրը Էռոփոլտի Բ :

Ե . Լարդ Լյոհանէ Բագին . ասիկայ 1805^ն հաստատեց Լափոլէոն , ու Վիրանջիսկոս Ա կայսրն ալ 1816^ն նորոգեց :

Զ . Լարդ Լյովաբէնէ Ծաւրէղայ . ասիկայ հիմնեց Լյովիսաբէթ կայսրուհին 1750^ն , ու Արքիամ Ծաւրէղան նորոգեց 1771^ն :

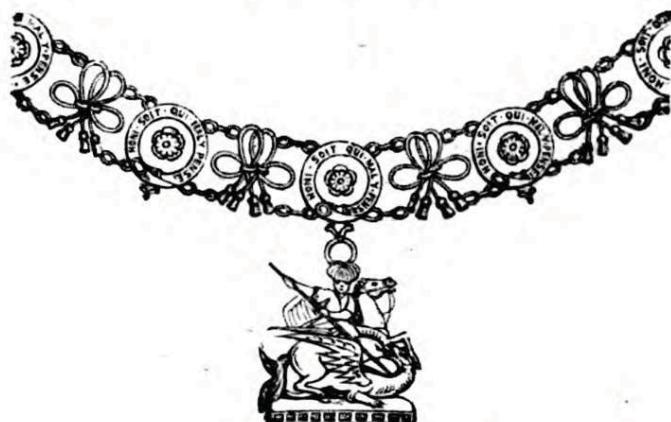
Է . Լարդ Իսականակարդ Խաչի . աս կարգը կանանց համար հաստատեց 1686^ն Լակէնորա կայսրուհին . ուստի կարգին գլխաւորն ալ միշտ կայսրուհին է :

Կնդղիայի ասպետութեան կարգը ասոնք են .

Ա . Լարդ Օ անէտպանի ² . ասիկայ 1350^ն հաստատեց Լյուուարդ Գթագաւորը 1350^ն . ետքը Նենրիկոս և կանոնները նորոգեց : Լնդղիացւոց կարգերուն մէջ ամենէն պատուաւորը աս ըլլալով , անցած տարի երբոր Գաղղիոյ թագաւորը Լնդղիա գնաց , Ա իկտորիա թագուհին աս ասպետութեան կարգը տուաւ անոր . ուստի

¹ Իսոն . Toson d'oro.

² Գ. Օ. Ordre de la Jarretière.

Կարդ Օ անհաղանի :

Քիչ մը աւելի տեղն ՚ի տեղը դնենք
աս կարգիս պատմութիւնը :

Կըսեն թէ օր մը Այալիսալըրի կոմ-
սուհին պար խաղալու ատենը զանկա-
պանը, այսինքն գուրպային կապը քա-
կուեր է . Եղուարդ թագաւորն ալ
մէկէն ծուեր վերուցեր է զանկապա-
նը : Երբոր բոլոր մեծամեծները սկը-
սեր են ծիծաղիւ աս բանիս վրայ,
թագաւորը շուտ մը վրայ բերեր է
թէ Այօթ շարաստիւ, կամ գաղղիա-
րէն Honni soit qui mal y pense, այս-
ինքն ով որ աս բանիս համար ծուռ
մտքի երթայ՝ ամօթ ըլլայ իրեն : Վիչ
ատենէն ասպետութեան կարգ կը
հաստատէ ան զանկապանին դիպուա-
ծէն, ու նշանը ան խօսքը կը դնէ, ինչ-
պէս որ հոս դրուած պատկերին մէջ
ալ կ'երևնայ : Այ կարգին գլուխը
թագաւորն է, ու ասպետները թա-
գաւորին հետ մէկտեղ 26 հոգի միայն
պիտի ըլլան . ուստի խիստ մեծ պա-
տիւ կը սեպուի աս կարգը ունենալը :
Ասպետները ուրիշ նշաններէն զատ
կապուտ կապ մը պիտի ունենան ի-
րենց ձախ սրունքին վրայ, իսկ թա-
գուհին թէին վրայ : — Ոմանք ալ
կ'ըսեն թէ աս կարգին առջի հնարո-
ղը Անքարտոս թագաւորն է՝ Եղ-
ուարդէն հարիւր տարի առաջ . վն-
զի սուրբ երկրին ազատութեանը
գնացած ըլլալով, Աքեայի պատերագ-
մին մէջ սրբոյն Վակորդայ դիմեց կ'ը-
սեն, ու իր զօրացը մէյմէկ պղնձէ թել
կապել տուաւ ոտուըներուն վրայ որ

Ճանցուին, և յաղթեց . անկէ մնաց
կ'ըսեն աս կարգը :

Բ . Կարդ Շաղանեայ . ասիկայ հաս-
տատեց 1399th Հենրիկոս Դ . նորո-
գեց Վակորդ Ա 1725th, և զարդարեց
Վակորդ Դ 1815th :

Գ . Կարդ Տափասիէ . հաստատեց Յա-
կոբ և Ակովտիոյ թագաւորը 1540th.
Յակոբ Բ Ինդղիոյ թագաւորը նորո-
գեց 1687th :

Դ . Կարդ սրբոյն Պապուէիսոսի . հիմնեց
Յակոբ Գ 1783th :

Ե . Կարդ Լուէլֆեան . 1815th հաս-
տատեց Վակորդ Դ, Աննովերի ազա-
տութեանը յիշատակ :

Զ . Կարդ սրբոյն Անտայէլի և սրբոյն
Վակորդայ . հաստատեց Վակորդ Դ,
1818th յիշատակ Յանիական կղզեաց
ինքնիշխան ըլլալուն՝ Ինդղիացւոց
պաշտպանութեան տակը :

Վաղղիացւոց ասպետութե կար-
գերն են ,

Ա . Կարդ սրբոյն Անտայէլի, որ հիմ-
նեց Լուգովիկոս Ժ 1469th :

Բ . Կարդ Հոգուոյ սրբոյն . հաստա-
տեց Հենրիկոս Գ 1578th :

Գ . Կարդ սրբոյն Լուգովիկոսի . հաս-
տատեց Լուգովիկոս Ժ 1693th :

Դ . Կարդ Օխուորական քաջութեան .
հաստատեց Լուգովիկոս Ժ 1759th :

Ե . Կարդ սրբոյն Անքերտոսի . 1416th,
որ նորոգուեցաւ 1816th :

Զ . Լէգէն Պապուոյ . հիմնեց Կա-
փոլէն 1802th, և Լուգովիկոս Ժ Բ.
հաստատեց 1814th :

Ապրժ Առեւտան :

Ե. Ասազ Յուլիսի . ասիկայ հաստատեց հիմակուան Դաղղիոյ թագաւորը | ուղովիկոս Փիլիպպոս՝ 1830ին յուլիսի 27ին, 28ին ու 29ին պատահած խռովութեանն ու իր թագաւորելուն յիշատակ :

Ուուսաց ասպետուն կարգերն են ,
Ա. Ապրժ սրբոյն Անդրեէ . հաստատեց մեծն Պիետրոս 1698ին :

Բ. Ապրժ սրբուհոյն Ալաբարինեայ . նոյնը 1714ին :

Գ. Ապրժ սրբոյն Ազետասնդրի Անդրեէ . նոյնը 1722ին :

Դ. Ապրժ սրբոյն Գևորգայ . Աստարինէ Բ 1769ին :

Ե. Ապրժ սրբոյն Ալաբարիմբայ . նոյնը 1782ին :

Զ. Ապրժ սրբոյն Աննայի . 1735ին :
Ե. Ապրժ սրբոյն Ստանիսլաւոսի . ասիկայ 1765ին հիմներ էր Ստանիսլաւոս Լէհի թագաւորը, Ազեքսանդր կայսը նորոգեց 1815ին, իսկ 1831ին Ուուսաց կարգ սեպուեցաւ :

Ը. Ապրժ Օքուորական ժաջութեան . աս ալ առաջ լէհի կարգ էր, 1831ին Ուուսի եղաւ :

Ապանիոյ գլխաւոր ասպետութիւններն են Սոկեգեղման կարգը, սրբոյն Յակոբայ սուսերին կարգը, և այլն :

Շուետաց մէջ անուանի է Աերով

բէից կարգը, Աուսերի կարգը, Բևեռային աստեղ կարգը, և այլն :

Տանիմարքացւոց մէջ Փղի կարգը և Տաննեպրոկայ կարգը :

Պելջիայի մէջ Լէոփոլտի կարգը : Հոլանտայի մէջ Դաուլիկլմոսի Ակարգը, և Վրիւծու կարգը :

Մարտենիայի թագաւորութեանը մէջ գերագոյնն է Վւետման կարգը, որ 1363ին հաստատեց Վմեդէսոս Դ : Վուաջները կարգ Վանեկի Կ'ըսուէր . Վմեդէսոս Ը ասոր կանոնները դրաւ 1409ին . իսկ Ապրոլոս Գ անունն ու աւետման պատկերը աւելցուց 1518ին, ինչպէս որ հոս դրուած պատկերէն ալ կ'երեւնայ :

Խափոլիի մէջ գլխաւորներն են սրբոյն Գևունարիոսի կարգը, սրբոյն Ֆերտինանտոսի և Քաջութեն կարգը, և այլն :

Հռոմայ տէրութեան մէջ Վրիստոսի կարգը, որ հաստատեց 1319ին Յովհաննէս ԻԲ պապը . Վրիգորեան կարգը որ հաստատեց 1831ին հիմներան սրբազնը Վրիգոր Ժ. Սըրբոյն Յովհաննու Լատերանեան կարգը, որ 1560ին հաստատեց Պիոս Դ : Սոկի խթանի կարգը, որ հաստատեց նոյնը 1559ին :

Արիշ շատ կարգեր ալ կան ամէն

մանր տէրութեանց մէջ ալ, ինչպէս
որ ըսինք, որ երկայն կ'ըլլար հոս մէ-
կիկ մէկիկ դնելը :

ԱԶԳԱՅԻՆ ՄԱՏԵՎԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

‘Արականար բառերու վրայ :

ԱՏ ուսումնասէր անձինք եղան,
աւելի աս իրեք տարուանս մէջ, որ թէ
խօսքով և թէ գրով յորդորեցին ըզ-
մեզ համառօտ բառդիքը մը հանելու,
որուն մէջ դրուած ըլլան ան ամէն
նորաշնար բառերն որ խիստ հարկա-
ւոր են հիմակուան գիտութեանց ու
արհեստից բացատրութեանը համար,
խնդրելով որ ան բառերուն նշա-
նակութիւնը որոշելու համար՝ գաղ-
ղիարէններն ալ անոնց առջելը դը-
րուին : Խղան ոմանք ալ որ աղաքեցին
թէ գոնէ օրագրիս մէջ ուսումնական
բառեր որ կը գործածենք, անոնց գի-
մացը՝ կամծանօթութեան պէս՝ գաղ-
ղիարէններն ալ դնենք, ինչպէս որ
շատ անգամ ալ կ'ընենք : Այսպիսի
իրաւացի խնդիրքը պէտք էր որ ըստ
կարի շուտով կատարել ջանայինք .
բայց մեր չափաւորութեանը ձեռք չէր
տար որ այսպիսի բառարան մը հա-
նելով՝ կերպով մը կանոնագիր ըլլանք
լեզուին, ու իբր թէ ուսումնական
անիշխանութեան մը մէջ գտնուելով
ուզած բառերնիս որոշենք վեր 'ի վե-
րոյ մտածութեամբ, կամ առանձնա-
կան կարծիքներով, ինչպէս որ ըրին
ատենով՝ Ա արդան Հունանեանին
պէս, Հակոբ Հոլովին պէս, Բարսե-
ղին պէս, Ասկանայ պէս բարեմիտ՝
տգէտ ու յանդուգն մարդիկ, ու մեր
գրաբառ լեզուն որ արդէն ընկած էր՝
բարբարոսական բառերով ու ոձերով
լեցուցին : Բայց հիմա աւելի ստիպուե-
լով զանազան անձանցմէ ու այլեայլ
պատճառներէ, ահա կը պատրաստենք
համառօտ բառարան մը նորաշնար
ուսումնական և արհեստական բառե-
րու, ամէն մէկուն վրայ ուրիշներու

հետալխորհրդակցելով, ու լաւ երե-
ցածընտրելով . միայն որովհետեւ հե-
ռու է մեզմէ ան պահանջմունքն որ
մենք ըլլանք պատգամախօս այսպիսի
ծանր նիւթերու մէջ, ահա հիմա-
կուընէ կ'իմացընենք որ մեր աս կամ
ան բառը որոշելուն պատճառները
հասկընալէն ետեւ, ամէն մարդ ազատ
է անոնք գործածելու, կամ անոնց
տեղու իրեն լաւագոյն երեցած բառե-
րը գնելու : Խակ թէ մենք աս բառե-
րը ինչ պատճառաւ ու ինչ կանոնով
կ'որոշենք, հարկ կը համարինք հոս
համառօտ կերպով մը ծանուցանել :

Քանի որ մարդուս խելքը կը բա-
ցուի, իր լեզուն ալ կը զարդարուի .
որչափ որ մտքին մէջի գաղափարները
շատնան, այնչափ լեզուին բառերն
ալ կ'աւելնան . որչափ որ միտքը բա-
րակնայ, այնչափ ալ բառերուն նշա-
նակութիւնները կ'աւելնան : Այս բա-
նիս առաջին պարզ օրինակը ունինք
նոր լեզու ելլող տղոց վրայ, որ իրենց
մօրն ու հօրը անունները սորվելէն կը
սկսին, ու ինչուան որ ծերանան՝ նոր
նոր բառեր կը սորվին : Այս բանը կը
տեսնենք վայրենի ազգաց լեզունե-
րուն վրայ, որ բոլորը տասը հազար
կամ շատ շատ՝ քսան հազար բառ հա-
զիւ ունին : Աւելի ալ յայտնի ու մեծ
օրինակ են մեզի հին ատենի ծաղկած
լեզուները . որ որչափ ալ ատենով
ծաղկած ըլլան մատենագրութեամբ,
միշտ աղքատ կը համարուին նոր գա-
ղափարներ բացատրելու կողմանէ :
Բաելէ թէ ո՞ր և իցէ լեզու քանի որ
իր առջի հնութեանն ու չափաւորու-
թեանը մէջ մնայ՝ անկարելի է որ
հետ զհետէ ելած նորանոր ուսմանց,
նորանոր արհեստից, գործիքներու,
հանքերու, բոյսերու, կենդանինե-
րու անունները ունենայ . ասով կ'իմա-
ցուի թէ մեր նոր տպուած հայկազ-
նեան բառարանին մէջի բառերովը
(որ գրեթէ ութսուն հազարի չափ
են) անկարելի է որ մէկը հիմակուան
գիտութիւնները ու արհեստները կա-
րենայ բացատրել . գէթ քսան հա-